

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OSNOVNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 376080 22 K
Banjaluka, 28.10.2024. godine

Pravosnažna presuda potvrđena presudom Okružnog
suda u Banjoj Luci broj 71 0 K 376080 25 Kž dana
18.11.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Osnovni sud u Banjaluci, sudija Danijela Božić kao sudija pojedinac, uz učešće Marijane Bunić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M. K. zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, po optužnici Okružnog javnog tužilaštva Banjaluka broj T13 0 KT 0058308 22 od 18.04.2022 godine, nakon javnog glavnog pretresa održanog 25.10.2024. godine u prisustvu okružnog javnog tužioca Gorana Rakića, optuženog i njegovog branioca advokata Zorana Nedimovića iz Banjaluke, oštećene D. K. i njenog punomoćnika advokata Dragane Prpoš iz Banjaluke, dana 28.10.2024. godine donio je i javno objavio

PRESUDU

Optuženi,

M. K., sina D. i majke M. djevojački Š., rođen ... godine u mjestu S., Grad B.L., gdje je i nastanjen, u Ulici ... , JMB ... , po nacionalnosti Srbin, državljanin RS/BiH, pismen, sa završenom Višom mašinskom školom, po zanimanju inženjer, zaposlen u ,, ... “ B.L., razveden, otac dvoje punoljetne djece, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Opštinskog suda Bugojno broj ... od 23.08.2005. godine, zbog krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 3. KZ FBiH, na kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci, uslovno na godinu i šest mjeseci, presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj ... od 03.11.2006. godine, zbog krivičnog djela tjelesna povreda iz člana 155. stav 1. KZ RS i krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 208. stav 1. KZ RS, na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, novčana kazna u iznosu od 700,00 KM, uslovno na godinu dana, presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K ... 14 K od 18.02.2015. godine, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 208. stav 1 KZ RS, novčanom kaznom u iznosu od 1.500,00 KM, presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K ... 15 K2 od 08.02.2016. godine, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 208. stav 1. KZ RS, kazna zatvora u trajanju od tri mjeseca, ne vodi se drugi krivični postupak.

KRIV JE

Što je:

Dana 14.09.2021. godine oko 11:30 časova u B.L., u porodičnoj kući u Ulici ... , ugrozio spokojstvo i tjelesni integritet svoje bivše supruge, oštećene K. D., na način da je imenovanu prvo verbalno napao upućujući joj razne psovke i pogrдне riječi, a potom je rukama uhvatio za kosu i

vukao je, da bi je zatim više puta zatvorenim pesnicama i nogama udarao u predjelu potiljka glave i po cijelom tijelu, nakon čega je oborio na parket i glavom oštećene udarao od pod.

Dakle, primjenom nasilja, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio spokojstvo i tjelesni integritet člana svoje porodice.

Čime je počinio krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, pa mu sud na osnovu istog zakonskog propisa i odredbi člana 41, 43, 46. stav 1, 62. i 63. Krivičnog zakonika Republike Srpske izriče

USLOVNU OSUDU

kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 3 (tri) godine od dana pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo i ukoliko se podvrgne obaveznom prihosocijalnom tretmanu.

Na osnovu člana 80. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske, optuženom se uz uslovnu osudu izriče mjera bezbjednosti

OBAVEZAN PSIHOSOCIJALNI TRETMAN

kojom se optuženom M. K. nalaže podvrgavanje obaveznom prihosocijalnom tretmanu, u trajanju od 6 (šest) mjeseci računajući od dana pravosnažnosti presude, koji će se provoditi u Javnoj ustanovi Centar za socijalni rad Banjaluka, koji je obavezan sud obavjestiti o provedenoj mjeri.

Ukoliko se optuženi ne podvrgne obaveznom psihosocijalnom tretmanu, sud će na osnovu člana 80. stav 4. Krivičnog zakonika Republike Srpske opozvati uslovnu osudu i izreći utvrđenu kaznu zatvora.

Na osnovu člana 108. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, oštećena D. K. se sa imovinskopравnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

Na osnovu člana 96. stav 2. tačka e) i člana 99. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, optuženi je dužan platiti troškove krivičnog postupka u iznosu od 150,00 (stotinupedeset) KM, na ime sudskog paušala, u roku od 30 (trideset) dana po pravosnažnosti presude.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Банјалука подигло је оптужницу број Т13 0 КТ 0058308 22 од 18.04.2022 године, против М. К. због кривичног дјела насилја у породици или породиочној заједници из члана 190. став 1. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС).

Sudija za prethodno saslušanje je potvrdio predmetnu optužnicu 17.06.2022. godine, pa kako je optuženi negirao krivicu za krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, predmet je upućen drugom sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

U toku glavnog pretresa na prijedlog tužilaštva saslušana je oštećena D. K., izvedeni su materijalni dokazi: zapisnik o saslušanju svjedoka oštećene D. K., Okružno javno tužilaštvo Banjaluka broj T13 0 KT 0058308 22 od 16.02.2022. godine; zapisnik o prijemu usmene prijave, Policijske stanice Banjaluka-Lazarevo broj 13-01/2-940/21 od 14.09.2021. godine; nalaz i mišljenje, JZU Dom zdravlja Banjaluka, broj protokola 18377/21 od 14.09.2021. godine na ime oštećene D. K.; nalaz i mišljenje, UKC RS, Urgentni centar, broj protokola 3542390/21 od 14.09.2021. godine, na ime D. K.; službena zabilješka Policijske stanice Banjaluka-Lazarevo, broj 13-01/02-1049/21 od 24.03.2021. godine; izvještaj stručnog radnika, socijalna anamneza, JU Centra za socijalni rad Banjaluka broj 02-60612-637/21 ND od 12.10.2021. godine; izvod iz kaznene evidencije za M. K., Policijske uprave Banjaluka broj 13-02/1-3-234-164/22 od 25.02.2022. godine, te kao dodatni dokazi službena zabilješka o usmenom obavještanju tužilaštva o saznanjima da je izvršeno krivično djelo i potrebi obavljanja uviđaja Policijske stanice Banjaluka – Lazarevo broj 13-01/2-2967/21 od 15.09.2021. godine i procjena rizika u slučaju nasilja u porodici Policijske stanice Banjaluka – Lazarevo broj EDD-468/21 od 20.09.2021. godine.

Na prijedlog odbrane saslušan je svjedok M. M..

Sud nije uvažio prigovor branioca optuženog koji se odnosi na relevantnost dokaza za utvrđivanje činjeničnog stanja, te je kao dokaz tužilaštva prihvatio službenu zabilješku Policijske stanice Banjaluka-Lazarevo, broj 13-01/02-1049/21 od 24.03.2021. godine, koju je tužilaštvo izvelo na okolnosti da je optužena ranije prijavljivala da je žrtva nasilja.

U svojoj završnoj riječi okružni javni tužilac je izjavio da je na osnovu svih izvedenih dokaza tužilaštva, ali i odbrane, u cjelosti dokazano da je optuženi počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret, na način, mjesto i vrijeme kako je to opisano u činjeničnom opisu iz optužnice, da je oštećena cijeli događaj opisala jasno i nedvosmisleno, kako na glavnom pretresu tako i u toku istrage, da je njena izjava potkrepljena materijalnim dokazima, posebno medicinskom dokumentacijom u kojoj su konstatovane povrede koje je oštećena zadobila kritične prilike, da su ti dokazi podudarni sa izvještajem Centra za socijalni rad odnosno stručnog radnika u vidu socijalne anamneze, zabilješkom o obavještanju tužioca da je izvršeno krivično djelo i procjenom rizika koja je obavljena od strane nadležne policijske stanice. Dalje je naveo da je svjedok odbrane na neuvjerljiv način pokušao da pruži alibi optuženom, navodima da je u vrijeme izvršenja djela, bio sa optuženim sat vremena u nekom kafiću, da smatra da sud ne treba pokloniti vjeru svjedoku odbrane, te je predložio da sud optuženog proglasi krivim za učinjeno krivično djelo, da mu izrekne adekvatnu krivičnu sankciju cijeneći sve olakšavajuće a posebno otežavajuće okolnosti od strane optuženog odnosno okolnost da je isti višestruki povratnik u činjenju krivičnih djela, a pogotovo istovrsnih krivičnih djela nasilja u porodici i da se te okolnosti svakako cijene prilikom izbora i vrste krivične sankcije na strani optuženog kako bi se postigli ciljevi specijalne, generalne prevencije, odnosno u dovoljnoj mjeri uticalo na optuženog i na druga lica da ubuduće ne čini ovakva i slična krivična djela.

Punomoćnik oštećene se pridružila završnom izlaganju tužioca, ponovila da oštećena ostaje u cjelosti kod podnesenog imovinskopravnog zahtjeva i traži da se optuženi najstrožije kazni imajući u vidu da je nekoliko puta osuđen za isto krivično djelo.

Branilac optuženog je u svojoj završnoj riječi naveo da smatra da na ovom glavnom pretresu nije dokazano da je optuženi počinio djelo za koje je optužen, da iz provedenih materijalnih dokaza ali i subjektivnih dokaza ne proizilazi da je optuženi počinio navedeno krivično djelo, da užilaštvo nije provelo određena vještačenja, da nije proveden uviđaj na licu mjesta, nisu izuzeti tragovi koji bi ukazali eventualno da je optuženi počinio to krivično djelo, da osim same prijave nema drugih dokaza koji upućuju na optuženog, da oštećena pred sudom nije pričala o ovom eventualnom događaju, nego se sjećala nekog drugog događaja, zbog čega predlaže da sud izrekne presudu kojom se optuženi oslobađa od optužbe, iz razloga što nije dokazano da je optuženi učinio navedeno djelo za koje je optužen. Posebno je naglasio da optužno načelo zahtjeva da tužilac dokazuje i dokaže krivicu optuženog, a optuženi nije dužan da dokaže da nije kriv jer na strani optuženog stoji pretpostavka nevinosti. Dalje je naveo da, ukoliko sud ipak optuženog oglasi krivim predlaže da prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne cijeni olakšavajuće okolnosti na strani optuženoga, a to su njegova životna dob, da je otac dva punoljetna sina, da ima porodičnu firmu, da su ti sinovi odnosno njihove porodice svi zaposleni u toj firmi, da ima u vidu izjavu odnosno iskaz koji je dat od same oštećene kod Centra za socijalni rad da joj porodica pomaže odnosno da je rekla da joj M. finansijski pomaže i da ona ima očekivanja i od njega i od svoje djece, u tom smislu.

Optuženi se pridružio završnim riječima branioca i nije imao ništa za dodati.

Ocjenom svih dokaza izvedenih na glavnom pretresu, pojedinačno i dovodeći ih u međusobnu vezu, u smislu člana 295. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, u daljem tekstu ZKP RS), sud je odlučio kao u izreci iz sledećih razloga:

Svjedok oštećena D. K. je na glavnom pretresu iskazala da se u oktobru 2013. godine razvela od optuženog, te da je nakon razvoda braka ostala da živi u istoj kući sa optuženim. U pogledu događaja zbog kojeg je pozvana pred sud navela je da joj nije poznato zbog kojeg tačno događaja je pozvana, jer je bilo mnogo slučajeva nasilja, pa je, nakon što joj je tužilac saopštila da se radi o događaju od 14.09.2021. godine, rekla da misli da je to bilo kada je M. (optuženi), za koga je navela da je tokom braka i nakon razvoda bio sklon nasilju, da ju je tukao, da joj i sada pravi probleme, taj dan ušao u kuću, da nije dao da koristi zamrzivač, da je izvadio i pobacao njenu hranu iz frižidera, iz zamrzivača, rekao da je to njegovo, da je bilo verbalnih prepirki, da joj je psovao mrtvog oca, lupao čaše i tanjire, uzeo je za ruku i gurnuo, da je onda uzeo nož i rekao da će da ju ubije da je to njegova kuća, da ona mora da izađe, nakon čega je ona otrčala (u sobu) i pozvala policiju.

Kako je oštećena opisivala i navodne radnje optuženog koje nisu predmet ovog krivičnog postupka, predloženo joj je zapisnik o saslušanju u Okružnom javnom tužilaštvu u Banjaluci broj T13 0 KT 005830822 od 16.02.2022. godine, za koji je potvrdila da je potpisala, te nakon što joj je pročitana izjava u kojoj je navela da je „14.09.2021. godine oko 11:30 u kuhinju je ušao moj bivši muž K. M. i odmah je počeo da me verbalno napada da galami, da psuje, te mi je govorio da

je njegova kuća i zamrzivač, da tu ne smijem ništa raditi potom me rukama uhvatio za kosu i vukao me za kosu a zatim me zatvorenim pesnicama i nogama udarao više puta u predijelu potiljka glave i po cijelom tijelu a zatim me oborio na parket i rukama je uhvatio moju glavu kojom je udarao u parket“ potvrdila je tačnost iskaza iz istrage, te da je nakon događaja davala izjavu u policiji, da je iz policije otišla na ljekarske preglede o čemu je sačinjena medicinska dokumentacija koju je predala tužilaštvu prilikom saslušanja.

Sud nije dozvolio braniocu optuženog da tokom unakrsnog ispitivanja oštećenu pita na okolnosti njenog boravka u porodičnoj kući, odnosno, kao je to naveo, samoinicijativnog odlaska i vraćanja u porodičnu kuću (tokom brakorazvodne parnice i parnice povodom podjele bračne tekovine), jer te okolnosti nisu od značaja za pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja u ovom krivičnom postupku. Iz istog razloga sud nije dozvolio ni pitanje optuženog da li je oštećena ikada koristila usluge „Sigurne kuće“. U pogledu konkretnog događaja, odbrana nije imala pitanja za oštećenu.

Sud je poklonio vjeru iskazu oštećene D. K. koja je potvrdila tačnost i ostala kod izjave koju je 16.02.2022. godine dala u tužilaštvu. Naime, oštećena je na samom početku svog svjedočenja izjavila da ne zna zbog kojeg tačno događaja je pozvana pred sud, navodeći da je to posljedica toga što je više godina, još za vrijeme trajanja braka (koji je razveden 2013. godine) trpila nasilje od strane optuženog, te je tražila da ju tužilac podsjeti na događaj. Iako je nakon toga, odgovarajući na pitanja tužioca, opisala određene radnje optuženog (prijetnju nožem, razbijanje čaša), koje nisu navedene u činjeničnom opisu djela koje mu se stavlja na teret u ovom krivičnom postupku, to ne utiče na vjerodostojnost njenog iskaza. Ovo iz razloga što je od događaja koji je predmet ovog postupka proteklo više od tri godine, pa sama činjenica da je oštećena tražila da ju tužilac podsjeti u vezi kojeg događaja se sasluša, potvrđuje vjerodostojnost njenog iskaza, jer se od žrtve višegodišnjeg nasilja ne može ni očekivati da se nakon tri godine tačno sjeti svih detalja jednog konkretnog događaja.

Da je oštećena žrtva višegodišnjeg nasilja proizlazi kako iz njenih navoda, tako i iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženog u kojem je navedeno da je optuženi prethodno 2006, 2016. i 2018. godine osuđivan za krivična djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici, kao i iz procjene rizika u slučaju prijave nasilja u porodici broj EDD-468/21 od 20.09.2021. godine u kojoj je, pored ovih osuda, navedeno da iz službenih evidencija Policijske stanice Banjaluka – Lazarevo proizlazi da je oštećena prijavljivala nasilje u porodici izvršeno od strane optuženog: 07.11.2010, 16.06.2013, 02.04.2013, 10.04.2013, kao i 24.03.2021. godine, što je potkrijepljeno i službenom zabilješkom broj 13-01/02-1049/21 od 24.03.2021. godine.

S tim u vezi sud je prihvatio iskaz oštećene D. K., koja je na glavnom pretresu potvrdila tačnost svoje izjave od 16.02.2022. godine kada je opisala način na koji je optuženi 14.09.2021. godine istu prvo verbalno napao upućujući joj razne psovke i pogrдне riječi, a potom je rukama uhvatio za kosu i vukao je, da bi je zatim više puta zatvorenim pesnicama i nogama udarao u predjelu potiljka glave i po cijelom tijelu, nakon čega je oborio na parket i glavom oštećene udarao od pod i time ugrozio njeno spokojstvo i tjelesni integritet, a koja izjava je saglasna navodima iz zapisnika o prijemu usmene prijave broj 13-01/2-940/21 od 14.09.2021. godine, te službene zabilješke broj 13-01/2-2967/21 od 15.09.2021. godine.

Navedeno potvrđuje i medicinska dokumentacija za oštećenu, nalaz i mišljenje SHMP Doma zdravlja Banjaluka, broj protokola 18377/21 od 14.09.2021. godine iz kojeg proizlazi da je oštećena došla u SHMP iz policijske stanice, te da je od strane specijaliste urgentne medicine Darka Obradovića konstatovan prisutan otok na poglavinu veličine 3 cm, bolan na palpaciju, kao i nalaz i mišljenje Urgentnog centra UKC RS broj protokola 3542390/21 od 14.09.2021. godine u kojem je od strane dr Mihajla Savića konstatovano, uz ostalo objektivno stanje, prisustvo po jednog hematoma na desnoj i lijevoj nadlaktici, što dodatno potvrđuje tačnost navoda optužnice da je optuženi radnjama opisanim u izreci ove presude, povrijedio tjelesni integritet oštećene i time počinio krivično djelo koje mu je stavljeno na teret.

Do drugačijeg zaključka suda ne mogu dovesti navodi branioca optuženog da tužilaštvo nije provodilo dokaz „određenim vještačenjima“, jer optuženom nije stavljeno na teret da je oštećenoj nanio tačno određene tjelesne povrede ili teške tjelesne povrede, pa da bi se vještačenjem od strane vještaka medicinske struke tražio utvrditi stepen i mehanika nastanka povreda, već mu je stavljeno na teret da je predmetno krivično djelo počinio radnjama narušavanja tjelesnog integriteta oštećene, koje potvrđuje sama medicinska dokumentacija u kojoj su konstatovane povrede na potiljku i nadlakticama oštećene, koje povrede odgovaraju navodima optužnice kojima su opisane radnje fizičkog nasilja koje je preduzeo optuženi.

Odbrana optuženog je neuspješno, saslušanjem svjedoka M. M. na okolnosti da je optuženi kritičnog dana i u navedeno vrijeme bio sa svjedokom, te da nije mogao izvršiti radnju nasilja koja mu se stavlja na teret, nastojala osporiti tvrdnju tužilaštva da je optuženi počinio predmetno krivično djelo.

Svjedok M. je prilikom saslušanja na glavnom pretresu izjavio da optuženog poznaje 7-8 godina, da se vide jednom u mjesec ili dva dana, a nekada i češće, naveo je da se 14.09.2021. godine sreo sa optuženim ispred Gradske uprave iz koje je optuženi izlazio, da su otišli na piće u „...“, da je to bilo oko 11 časova, da li 15 minuta do 11 časova ili u 11:15 ne može precizirati, da su ostali oko sat vremena, da su se slučajno sreli, da se prethodno nisu dogovarali, a da su na piću razgovarali oko prodaje zemlje, te se dogovorili da se čuju telefonom i dogovore da se vide, te da su se naredni put sreli u subotu u S., kada mu je optuženi rekao da ima problema da ga je žena prijavila, pa da se tako i sjeća da je kritičnog dana bio sa optuženim.

Sud nije poklonio vjeru iskazu svjedoka odbrane, jer isti u svim iskazu nije bio uvjerljiv, niti doslijedan po bilo kojem pitanju, osim da se tačno sjeća da je 14.09.2021. godine bio utorak i da je sa optuženim bio sat vremena na piću u „...“ i to od 15 do 11 ili od 11:15 (predmetni događaj se desio oko 11:30). Tako svjedok ne zna koji datum je bila subota i u koliko sati se dogovorio sa optuženim da se nađu u S., već je taj datum morao računati. Iako optuženog poznaje više godina, te se navodno sretnu jednom u mjesec ili dva dana, a nekada i češće, te svaki put kad se sretnu popiju piće, svjedok ne zna broj telefona optuženog, nije mu poznato gdje se nalazi kuća optuženog, optuženi mu nikada ranije, niti poslije, nije govorio da ga je bivša žena više puta prijavljivala za nasilje, ne sjeća se datuma niti jedne druge prilike kada se sreo sa optuženim, niti bilo kojih drugih detalja iz razgovora sa optuženim. Opisano selektivno sjećanje svjedoka, njegov iskaz čini neuvjerljivim i očigledno usmjerenim da se optuženom pruži alibi kako bi izbjegao krivičnu odgovornost za djelo koje mu se stavlja na teret.

Dakle, na osnovu savjesne analize i detaljne ocjene svih izvedenih dokaza pojedinačno, te dovodeći ih u međusobnu vezu, sud je na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi počinio radnje opisane u izreci ove presude, u kojima se stiču sva bitna obilježja krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. KZ RS, za koje ga je oglasio krivim.

Sud nalazi da je optuženi u vrijeme izvršenja predmetnog krivičnog djela bio uračunljiv, jer ne postoje okolnosti koje bi dovele u sumnju ovakav zaključak. U pogledu vinosti, sud smatra da je optuženi predmetno krivično djelo počinio sa direktnim umišljajem, odnosno da je bio svjestan svog djela, da upućivanjem psovki i pogrdnih riječi, zadavanjem udaraca, obaranjem oštećene i udaranjem njenom glavom od pod, ugrožava njeno spokojstvo i tjelesni integritet, što je i htio, kako to proizilazi iz utvrđenog činjeničnog stanja na osnovu dokaza izvedenih na glavnom pretresu.

Prilikom odlučivanja o vrsti krivične sankcije i odmjeravanja kazne, u smislu člana 37. KZ RS, sud je cijenio činjenice da optuženi finansijski pomaže oštećenu koja je nezaposlena i nema vlastita redovna mjesečna primanja, da je od posljednje osude za krivično djelo prošlo osam godina, da nema podataka da se protiv optuženog vodi krivični postupak zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici počinjeno nakon djela na koje se odnosi ova presuda ili za neko drugo krivično djelo, što je sve opredjelilo sud u odluci da optuženom, iako se radi o specijalnom povratniku, izrekne uslovnu osudu, pri tome utvrđujući mu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci uz period provjeravanja od 3 (tri) godine, smatrajući da se u konkretnom slučaju samom prijetnjom izvršenja ovako odmjerene kazne zatvora optuženi može odvratiti od ponovnog činjénja krivičnih djela.

Pri tome je sud našao nužnim da optuženom, a na osnovu člana 80. stav 1. i 4. KZ RS, uz uslovnu osudu izrekne mjeru bezbjednosti obaveznog psihosocijalnog tretmana, koji se ima provoditi u Javnoj ustanovi Centar za socijalni rad Banjaluka, cijeneći da će uslovna osuda, koja treba da prema optuženom ima odvrćajući uticaj, svoj puni efekat imati izricanjem navedene mjere čije kršenje dovodi do opoziva uslovne osude, jednako kao i izvršenje novog krivičnog djela.

Odluku da optuženom izrekne navedenu mjeru bezbjednosti sud je donio imajući u vidu da djelo koje je optuženi počinio predstavlja krivično djelo sa elementima nasilja, da se i u socijalnoj anemnezi od 12.10.2021. godine predlaže psihosocijalni tretman optuženog, da optuženi živi u specifičnim i nesvakidašnjim okolnostima (u istoj kući sa oštećenom, u odvojenim sobama dijeleći zajedničke prostorije, iako je brak između njih razveden prije više od 10 godina, oštećena ima mogućnost da živi kod majke, ali zbog neriješenih imovinskopравnih odnosa nastavlja da živi u kući sa optuženim uprkos tome što je žrtva nasilja), da i bez tih okolnosti suživot sa drugom osobom zahtjeva određeni nivo tolerancije i razumijevanja, što kod optuženog, kada je u pitanju oštećena, očigledno nedostaje, pa je sklon nasilju prema istoj, na što sve upućuje brojnost radnji nasilja za koje je ranije osuđivan i prijavljiv. Sud cijeni da bi provođenje navedene mjere kod optuženog trebalo da doprinese uspostavljanju samokontrole, razvoju tolerancije, svijesti da radnje nasilja koje je preduzimao, ali i svako drugo nasilje, bilo fizičko ili psihičko, predstavlja apsolutno neprihvatljivo ponašanje, što sve treba uticati na optuženog da više ne čini radnje nasilja, koji efekat ranije izrečene krivične sankcije nisu ostvarile.

Dakle, sud je mišljenja da će se izrečenom uslovnom osudom uz koju je izrečena mjera bezbjednosti obavezan psihosocijalni tretman, optuženi odvratiti od budućeg kriminalnog

ponašanja, uticati i na druga lica da ne čine krivična djela, izraziti društvena osuda za krivično djelo, ali i uticati na razvijanje i jačanje odgovornosti i svijesti kod građana o opasnosti i štetnosti krivičnih djela i opravdanosti kažnjavanja, te neophodnosti poštovanja zakona, te time postići svrha kažnjavanja propisana članom 43. KZ RS.

Oštećena D. K. se pred sudom izjasnila da postavlja imovinskopravni zahtjev, te je podneskom od 24.10.2024. godine precizirala da zahtjeva naknadu nematerijalne štete u iznosu od 8.000 KM, a koja se odnosi na pretrpljeni fizički bol i strah. Kako se iz medicinske dokumentacije u spisu, na koju se oštećena poziva, ne može utvrditi intenzitet fizičke boli i straha, niti njihovo trajanje, to podaci ovog krivičnog postupka ne pružaju pouzdan osnov ni za potpunu ni za djelimičnu presudu, pa je sud oštećenu sa postavljenim imovinskopravnim zahtjevom uputio na parnični postupak, u skladu sa odredbom člana 108. stav 3. ZKP RS.

Kako je optuženi oglašen krivim, dužan je na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS platiti troškove krivičnog postupka, koji se u ovom predmetu odnose na iznos paušalne naknade od 150,00 KM, shodno članu 96. stav 2. tačka e) istog zakona. Visina paušalne naknade određena je prema složenosti i trajanju krivičnog postupka, u skladu sa članom 32. Uredbe o naknadi troškova u krivičnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 17/2014).

Zapisničar
Marijana Bunić

Sudija
Danijela Božić

Pouka o pravu na žalbu:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja prepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u pisanom obliku i dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o istoj odlučuje Okružni sud u Banjaluci.